

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Cidliny a soudkyň JUDr. Aleny Svátkové a Mgr. Miloslavy Štorkové ve věci

žalobce: **V. L.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Pakem
sídlem Francouzská 171/28, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

proti

žalované: **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**, IČO 47116617
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8 – Karlín

o zaplacení pojistného plnění za náhradu škody na zdraví ve výši 1 592 555 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 11. listopadu 2020, č. j. 25 C 192/2019-107,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ema Pithardová.

- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice – Městskému soudu v Praze částku 2 012 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným rozsudkem zamítl žalobu, jíž se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 1 592 555 Kč spolu s 10 % úrokem z prodlení p. a. od 30. 8. 2019 do zaplacení (výrok I). Výrokem II uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 1 500 Kč v třídenní lhůtě od právní moci rozsudku.
2. Takto rozhodl o žalobě, jíž se žalobce po žalované domáhal zaplacení náhrady za ztížení společenského uplatnění ve shora uvedené výši spolu s úrokem z prodlení od 30. 8. 2019 do zaplacení. Uvedl, že dne 5. 12. 2014 utrpěl při výkonu pracovní činnosti v rámci pracovního poměru u společnosti xxx pracovní úraz při zvedání břemene, kdy uklouzl na mokré trávě. V důsledku toho mu vyhržela meziobratlová ploténka. Tehdejší zaměstnavatel zanikl likvidací ke dni 13. 4. 2019 a žalovaná je tak jeho právním nástupcem, protože zaměstnavatel žalobce byl u žalované pojišťovny před svým zánikem pojištěn. Proti svému zaměstnavateli se žalobou ze dne 29. 6. 2016 domáhal zaplacení náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 75 000 Kč (300 bodů za položku 5.19 přílohy č. 3 nařízení vlády č. 276/2015 Sb.) za pouhrazové omezení hybnosti páteře středně těžké dle znaleckého posudku MUDr. prof. Karla M., DrSc. Okresní soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 14. 9. 2016, č. j. 17 C 202/2016-45, žalobě vyhověl. Žalobce je od 20. 4. 2016 v péči psychiatrů, protože utrpěl psychické problémy v důsledku předmětného úrazu. V době vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové nebylo zřejmé, že úzkostně depresivní porucha bude mít charakter trvalého poškození zdraví, a proto nebyla zohledněna v rámci podané žaloby, respektive byla přiznána pouze náhrada za bolest, kterou prof. MUDr. M., DrSc., hodnotil jako akutní depresivní a stresový syndrom potvrzený psychiatrem (položka 22 přílohy č. 1 uvedeného vládního nařízení). Úzkostně depresivní porucha se však stala trvalým poškozením zdraví žalobce. MUDr. Vladimír T. ji ve znaleckém posudku ze dne 1. 8. 2016 ohodnotil náhradou za ztížení společenského uplatnění podle metodiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 64/2014 částkou 1 667 555 Kč, tedy o 1 592 555 Kč více, než kolik mu bylo přiznáno soudním rozhodnutím. Žalovaná se tímto znaleckým posudkem, který jí žalobce zaslal dopisem ze dne 11. 2. 2019, odmítla zabývat. Poukázal na § 10 uvedeného vládního nařízení č. 276/2015 Sb. ve spojení s § 271c odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb. – zákoníku práce, podle nichž nařízení vlády upravuje pouze minimální výši odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění způsobeného pracovním úrazem či nemocí z povolání. Žalovaná na předžalobní výzvu k zaplacení náhrady za ztížení společenského uplatnění v žalované výši nereagovala.
3. V řízení žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby, byť nespороvala, že jako pojišťovna ze zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu či nemoci z povolání registruje pojistnou událost v souvislosti s úrazem žalobce. Žalobce se domáhá odškodnění jako poškozený zaměstnanec, konkrétně odškodnění duševní poruchy s odkazem na znalecký posudek a stanovení ztížení společenského uplatnění podle metodiky Nejvyššího soudu. Judikatorně je věc vyřešena tak, že nárok zaměstnance na náhradu škody způsobené pracovním úrazem lze posoudit podle příslušných ustanovení zákoníku práce o odškodňování pracovních úrazů. Proto dojde-li k pracovnímu úrazu, nemůže mít poškozený při uplatnění nároku na výběr, podle kterého právního předpisu bude nárok posuzován. Odkázala na judikaturu Nejvyššího soudu. Žalobce místo vypracování posudku podle nařízení vlády č. 276/2015 rovnou podal předmětnou žalobu a neposkytl žalované nutnou součinnost. Přes poučení totiž nepředložil řádný a správný posudek.

4. Po provedeném dokazování vzal soud prvního stupně za prokázané následující. Žalobce byl zaměstnancem společnosti xxx zhruba třináct a půl roku. Dělal na pozici řidiče, skladníka a zásobovače, případně nakládal na auto materiál a vykládal jej. K pracovnímu úrazu došlo při vykládání šalovacího bednění, dílce, které byly těžké, vážily 50-60 kg. Ve vlhku je nakládal na auto, při nesení dílců uklouzl na mokré trávě a s bedněním spadl. Zůstal na kolenou a bolela ho záda, stalo se to v pátek odpoledne a rozhýbal to. Bolelo ho to celý víkend. Proto šel v pondělí k obvodnímu lékaři a v úterý se již nemohl postavit. Záchranka ho odvezla do nemocnice v xxx, kde byl operován s páteří pro rozštípnutou ploténku. Úraz se stal před Vánoci 2014 a v pracovní neschopnosti byl až do roku 2016. K té samé práci se již nemohl vrátit. Celý život se živil rukama, ale potom to nešlo. Po operaci to bylo lepší, půl roku po ní se mu bolest vrátila. Vyšetření zjistilo, že ploténka se mu vysunula o 7 mm na druhou stranu. Byla mu doporučována reoperace, žalobce ji ze strachu odmítl. Problémy se zvyšovaly, nemohl ani spát. Proto zašel za psychiatrickou v xxx, dala mu léky, ty užíval, byl tam pouze jednou. Na její jméno si nevzpomíná. Půl roku po skončení nemocenské se přestěhoval na Slovensko. Problémy řešil nejprve s obvodním lékařem MUDr. S., který mu předepisoval léky na bolest xxx, z nichž měl žaludeční problémy a musel si léčit žaludek. Nyní užívá xxx. Přidaly se problémy i se spaním a náladovost, výbuchy či podrážděnost. Obvodní lékař mu předepsal léky na spaní, jejichž jména si nepamatuje, a doporučil mu psychiatra. Žalobce se styděl a za ním jít nechtěl, učinil tak až v létě 2018 a je v péči lékařky, jejíž jméno si nepamatuje. Dochází k ní každý měsíc a ona mu předepisuje čtyři léky na uklidnění, aby nebyl výbušný, a na spaní. Na Slovensku na vyšetření páteře nebyl. Už nikde od té doby nepracuje, nejprve v Čechách a posléze na Slovensku byl vedený na úřadu práce. Pobíral částečný invalidní důchod I. stupně, v Čechách i na Slovensku, nyní pobírá pouze slovenský starobní důchod od dubna či května 2018. Před úrazem neměl žádné zvláštní zdravotní problémy. Asi tři nebo čtyři roky před úrazem byl pouze na operaci obou ramen pro utržené úpony. Po operacích normálně pracoval dál. Nyní ho záda bolí pořád. Jde o tupou bolest a píchavou při pohybu. Je nervózní a neovládá se. Celý život byl zvyklý pracovat. V určité poloze se ohnout může, v určité nikoli, má problémy s předklony či zvedáním předmětu. Tehdy byl operovaný v xxx v nemocnici na neurologii začátkem roku 2015, pak už nikoli. Jeho manželka je rovněž ve starobním důchodu, zůstala na Slovensku a starala se o děti.
5. Ze spisu Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 17 C 202/2016 soud prvního stupně zjistil, že žalobce se žalobou ze dne 29. 6. 2016 proti svému zaměstnavateli domáhal částky 262 229 Kč z titulu pracovního úrazu ze dne 5. 12. 2014. Při něm došlo k výhřezu či posunu meziobratlové ploténky (poranění xxx). Česká správa sociálního zabezpečení jej rozhodnutím ze dne 14. 12. 2015 shledala invalidním s dlouhodobým poklesem pracovních schopností o nejméně 40 % představujícím invaliditu I. stupně. Žalobou se domáhal podle znaleckého posudku prof. MUDr. Karla M. bolestného za 700 bodů, tedy 175 000 Kč, ztížení společenského uplatnění za 300 bodů – 75 000 Kč a věcné škody za náklady na vypracování posudku ve výši 10 229 Kč. Podle příloženého znaleckého posudku prof. MUDr. Karla M. byl v pracovní neschopnosti od 10. 12. 2014 do 24. 12. 2015, od 25. 12. 2015 do 24. 6. 2016, od 3. 2. 2015 do 11. 2. 2015 byl v ústavní péči neurochirurgické kliniky. Pádem mu vznikl akutní iritačně zánikový radikulární syndrom L3 vlevo a postupně vznikající akutně iritačně zánikový radikulární syndrom L4 vlevo. K posudku znalec přiložil zdravotnickou dokumentaci včetně posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení v xxx. Den vzniku invalidity je 4. 2. 2015. Z posudku vyplývá, že stav žalobce je hodnocen jako středně těžké funkční postižení. Nejde o těžší funkční změny, nejsou projevy těžkého postižení nervů, nejsou těžké parézy končetin či další trvalá poškození. Podle kontrolního neurologického vyšetření v květnu 2015 nedošlo po operaci a pooperační péči ke zlepšení zdravotního stavu. Naopak v prosinci 2015 se zdravotní stav zhoršil s nutností intenzivní konzervativní léčby či neurochirurgického zákroku. Neurochirurg v lednu 2016 neindikoval akutní operační zákrok a doporučil

zachování konzervativní terapie. K rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové uvedl, že byl vydán na základě skutečnosti, že žalovaný se na výzvu dle § 114b o. s. ř. nevyjádřil.

6. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové soud prvního stupně zjistil, že společnost xxx, bývalý zaměstnavatel žalobce, xxx, byla ke dni 13. 4. 2019 z obchodního rejstříku vymazána po zrušení konkurzu na majetek dlužníka po splnění rozvrhového usnesení.
7. Z vyznívacího dopisu žalované ze dne 24. 11. 2016 soud prvního stupně zjistil, že žalovaný žalobci uhradil 260 229 Kč, představovanou bolestným za 700 bodů po 250 Kč za bod ve výši 175 000 Kč, ztížení společenského uplatnění za 300 bodů po 250 Kč za bod – 75 000 Kč a účelně vynaložené náklady v souvislosti s léčbou – 10 229 Kč.
8. Soud prvního stupně měl k dispozici znalecký posudek MUDr. Vlastimila T. ze dne 1. 8. 2018 z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a stanovení nemateriální újmy na zdraví, který však nebyl vypracován s přihlédnutím k tomu, že šlo o pracovní úraz. Proto byly závěry tohoto posudku ve věci nepoužitelné. Znalec však provedl i vlastní šetření žalobce a posudek samotný sloužil jako podklad pro soudem stanovenou znalkyni. Ze zprávy MUDr. Heleny S. ze dne 9. 1. 2020 soud prvního stupně zjistil, že žalobce byl v ambulanci lékařky vyšetřen dne 20. 4. 2016 se závěrem reaktivní úzkostně depresivní porucha, na další vyšetření nepřišel. Dále soud vycházel ze zpráv MUDr. Alexandry P., psychiatricky, z jejíž zdravotnické dokumentace vyplývá, že žalobce byl u ní poprvé vyšetřen dne 7. 9. 2016 a poté vcelku pravidelně docházel až do prosince 2019. Soud vycházel i ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře žalobce MUDr. Petera S. Tyto dokumenty posloužily jako podklad pro vypracování znaleckého posudku MUDr. Gabriely L. ze dne 3. 1. 2020.
9. Z tohoto znaleckého posudku soud prvního stupně zjistil, že MUDr. P. učinila závěr diagnózy jako středně těžkou depresivní epizodu. K abúzu žalobce uvedl, že je 12 let nekuřák. Pokud se týká alkoholu, jednou za deset dní jde na pivo, drogy neguje. Při první kontrole si stěžoval na problémy s usnutím, nervozitu od úrazu, kolísající náladu a nechutenství. V říjnu 2018 udal zlepšení, zmínil vnitřní napětí spojené s tím, že přišel o práci. Později konstatoval zlepšený spánek, přetrvávající tenzi a anxieta. V únoru to bylo obdobné, v březnu 2019 poukázal na úzkostnost a podrážděnost. V květnu uvedl, že je optimistický, byť úzkostný a podrážděný. V červnu 2019 udával úzkost žaludku, podrážděnost. V březnu 2019 uvedl, že spí pět hodin, má úzkost a je aktivní. V říjnu 2019 uvedl, že spí špatně, má úzkosti, byť je trochu aktivnější. Při poslední zaznamenané kontrole v říjnu 2015 uvedl, že je to stále stejné, snad i horší, nespí a je nervózní. Lékařkou stav byl hodnocen jako kolísající náladu, sporadická tenze a anxieta. Při poslední kontrole uvedena hypobulie, hypohedonie a sociální izolace. Z posudku MUDr. T. vyplývá, že při vyšetření znalcem žalobce přiznal, že po úrazu kvůli bolestem a psychice začal více konzumovat alkohol od léta 2016 do konce roku 2017. Třikrát týdně šel na pivo, vypil pět desítek. Pak to omezil. Hodně se hádali se ženou, což před úrazem nebylo, nakonec se dohodli na rozchodu. Z finančních důvodů zůstávají v téže bytě. Na rozdělené bydlení nemají peníze, jsou v permanentním napětí, kdy mezi nimi dojde k hádce, každý má svůj pokoj, sami si vaří a hospodaří, k hádkám dochází kvůli maličkostem. Od Vánoc ze stresu zhubnul o 6 kg, má bolesti žaludku a nemůže jíst. Znalec diagnózu uzavřel jako úzkostně depresivní porucha jako reakce na následky pracovního úrazu. Znalkyně MUDr. L. žalobce vyšetřila dne 20. 4. 2020. Jí uvedl, že posledních 15 let nekouří, předtím více než třicet cigaret denně. Alkohol ochutnal v 17 letech, po úrazu začal hodně pít, nyní je to v normě, dává si pivo k obědu a na pivo chodí jednou týdně asi na dvě až tři. Neopíjí se. Víno pije, někdy si je uvaří, destiláty sem tam jeden panák, i tři týdny nic. Po úrazu pil deset piv denně takřka, tak to bylo asi rok, pít přestal, protože doma byla vojna a došly peníze. Musel začít brát léky na bolest.

Měl alkoholové okno a manželka ho hodně kritizovala kvůli pití. Vztah s manželkou se po úraze zhoršil, nespí spolu, dochází k násilným incidentům, jak užíval léky a alkohol, nešlo to dohromady, hádali se a odstrčil ji. Znalkyně MUDr. L. vycházela i ze zpráv MUDr. P. (shora uvedených), k nim však MUDr. L. uvedla, že stanovená diagnóza – středně těžká depresivní epizoda, neodpovídá objektivnímu hodnocení stavu posuzovanému lékařkou, který je zde uveden pouze tak, že udává úzkosti a tenze. Shrnula, že této lékařce k požívání alkoholu uvedl, že pije jednou za deset dní – pivo. V dubnu 2016 MUDr. Haně S. uvedl, že se mu rozpadá manželství, má finanční problémy, stěžoval si na přerušovaný spánek, únavu a zhoršenou paměť. Podle znalkyně MUDr. L. u žalobce nebyla prokázána žádná forenzně významná duševní porucha. Rozumové funkce jsou klinicky v normě. Nebylo zjištěno významné oslabení kognice včetně paměti. Dostupná data vypovídají o abúzu alkoholu. Podle znalkyně může být samotná pravidelná konzumace alkoholu příčinou udávaných psychických obtíží. Při znaleckém vyšetření nebyla u žalobce patrná významná symptomatika z okruhu afektivních poruch, tedy nebyl přítomen významný depresivní syndrom. Nebyly přítomny ani známky tenze či anxiety. Nelze vyloučit, že neurotická symptomatika není v životě posuzovaného místy přítomna, jak sám uvádí. U žalobce lze připustit přítomnost úzkostného prožívání v rámci jeho problematické životní situace, což ale nelze dávat do přímé souvislosti s úrazem. Zjištěný stav splňuje kritéria diagnózy porucha přizpůsobení, projevující se stavy úzkosti, podrážděnosti v rámci vnějších stresových faktorů (matrimoniální krize, finanční problémy apod.), nedosahující forenzně významné hloubky. U žalobce byla zjištěna porucha přizpůsobení a abúzus alkoholu. Žádnou z těchto poruch nelze dát do přímé souvislosti s úrazem. Jeho prognóza je spíše příznivá.

10. Právně soud prvního stupně postupoval dle § 269 odst. 1, § 271c odst. 1, 2, § 365 odst. 1, § 366 odst. 1, § 380 odst. 1, 205d odst. 1, 2, § 33 odst. 1, § 34 odst. 1, § 36 zákoníku práce ve spojení s vyhláškou č. 125/1993 Sb. ve znění vyhlášek č. 43/1995 Sb., č. 98/1996 Sb., č. 74/2000 Sb. a č. 487/2001 Sb., konkrétně § 1 odst. 1, odst. 2 a 3 a dále § 2 odst. 1. Vycházel i z § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 276/2015 Sb., odst. 2, § 2 odst. 1 a 2 a § 3 odst. 1 a 2.
11. Po provedeném dokazování dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby. Poukázal na závěry znaleckého posudku MUDr. Gabriely L., která u žalobce nezjistila takovou duševní poruchu, která by reprezentovala psychické následky v důsledku předmětného úrazu, zjistila u něj pouze poruchu přizpůsobení a abúzus alkoholu. Ačkoli žalobce argumentoval tím, že jeho situace je přímým důsledkem úrazu z prosince 2014 a zpochybnil tak hodnocení příčinné souvislosti znalkyně, soud se s posouzením znalkyně ztotožnil.
12. K otázce příčinné souvislosti uvedl, že civilní právo vychází při jejím posuzování z principu gradace příčinné souvislosti a zdůraznil, že při posuzování příčinné souvislosti je třeba zohledňovat pouze ty příčiny, které jsou přímou příčinou škodlivého následku. Z provedeného dokazování vyplývá, že v životě žalobce došlo k několika změnám. Dvanáct let žil a pracoval v České republice, zatímco jeho manželka zůstala na Slovensku a žili tak prakticky odděleně. V důsledku pracovního úrazu se žalobce stal částečně invalidním a nebyl schopen vykonávat stávající práci. Jinou si nenašel, on i jeho manželka zůstali doma později jako starobní důchodci. Děti mají odrostlé. Žalobce se potýká s bolestmi páteře jako následkem předmětného úrazu. Bylo uvažováno i o reoperaci páteře, kterou však žalobce odmítl. Soud prvního stupně zdůraznil, že z řetězce či skupin příčin je třeba stanovit příčinu hlavní. Znalkyně u žalobce nezjistila symptomatiku z okruhu afektivních poruch, tedy ani významný depresivní syndrom. Psychické obtíže dala do souvislosti s jeho problematickou životní situací a nikoli jako přímý důsledek pracovního úrazu ze dne 5. 12. 2014. Aby zde byla příčinná souvislost s tímto úrazem, muselo by se jednat o obvyklý důsledek tohoto typu úrazu. Zároveň se soud nedomnívá, že by nadužívání alkoholu bylo přímým důsledkem pracovního úrazu, jde

o volní rozhodnutí žalobce, zda a do jaké míry bude pít alkohol. Stejně tak jde o volní rozhodnutí žalobce a jeho ženy, jakým způsobem budou reagovat na změnu dosavadních životů tím, že žalobce přestal pracovat a bydlet v České republice a začali bydlet spolu. Dochází tak k přerušení příčinné souvislosti s pracovním úrazem a současnou životní či sociální situací žalobce nelze dávat k odpovědnosti jeho zaměstnavateli. Žalobci se úraz stal ve věku 58 let, do té doby vykonával fyzicky náročnou práci a nelze očekávat, že takovou práci bude člověk zvládat do 80 let věku. Dříve nebo později musela v jeho životě nastat změna, spočívající v odchodu do starobního důchodu a k návratu k soužití s manželkou v jedné domácnosti.

13. Pro úplnost soud prvního stupně uvedl, že při vyčíslování nároku žalobce na náhradu za ztížení společenského uplatnění je v dané věci třeba vycházet z nařízení vlády č. 276/2015 Sb.
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a plného úspěchu žalované v řízení. Náklady jsou tvořeny paušálními náhradami za pět úkonů po 300 Kč za sepis vyjádření k žalobě, dvě přípravy na jednání a účast na jednání soudu prvního stupně ve dnech 29. 11. 2019 a 11. 11. 2020 podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve spojení s § 151 odst. 3 o. s. ř. v celkové výši 1 500 Kč.
15. Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání žalobce s návrhem na jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně zpět k dalšímu řízení. V první řadě soudu prvního stupně vytýkal nesprávné obsazení. Šlo o věc pracovní, protože žalobcem uplatněný nárok na navýšení náhrady za ztížení společenského uplatnění vychází z pracovního úrazu, který se mu stal dne 5. 12. 2014, a podstatné změny jeho poměrů ve smyslu § 271u odst. 1 zákoníku práce. Věc tak vychází především z jeho dřívějšího pracovního poměru u společnosti xxx, a nikoli pouze z toho, že tato společnost byla před svým zánikem pojištěna u žalované. Zdůraznil, že v řízení ve věcech pracovních před okresním soudem ve smyslu § 36a odst. 1 písm. a/ o. s. ř. rozhoduje senát. V tomto smyslu odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu pod sp. zn. 21 Cdo 2156/2002 o nárocích vyplývajících ze služebního poměru vojáků z povolání. Později svoje odvolání doplnil, polemizoval se závěrem soudu prvního stupně, podle něhož, aby byla příčinná souvislost s předmětným pracovním úrazem dána, muselo by se jednat o obvyklý důsledek tohoto typu úrazu. Odkázal na Nejvyšší soud, který opakovaně uvedl, že soudem nastíněný myšlenkový postup musí odpovídat z hlediska řádného zdůvodnění myšlenkového postupu obecným zásadám logiky a tedy i jeho přesvědčivosti. Konstrukce soudu prvního stupně, podle níž se v případě pracovního úrazu odškodňují toliko důsledky obvyklé a nikoli neobvyklé, popírá i princip úplné náhrady újmy tomu, kdo utrpěl újmu na zdraví. V tomto smyslu poukázal například na nálezy Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 1564/20. Soud prvního stupně k důkazu provedl dva znalecké posudky z odvětví psychiatrie, znalce MUDr. T. a znalkyně MUDr. Gabriely L. Oba znalci se shodují, že psychické potíže žalobce jsou podřaditelné pod diagnózu xxx MKN. Znalec MUDr. T. u posuzovaného nachází úzkostně depresivní poruchu jako reakci na následky pracovního úrazu, znalkyně MUDr. L. uvedla, že lze připustit přítomnost úzkostného prožívání v rámci jeho problematické životní situace, přičemž zjištěný stav dle klasifikace MKN splňuje kritéria diagnózy porucha přizpůsobení xxx. Zatímco znalec MUDr. T. uvedl, že stav žalobce je reakcí na následky pracovního úrazu, podle MUDr. L. zjištěný stav nelze dát do přímé souvislosti s úrazem ze dne 5. 12. 2014. Žalobce přitom již ve vyjádření ze dne 10. 11. 2020 namítal, že právě ve vztahu k otázce příčinné souvislosti znalkyně MUDr. L. v náleзовé části posudku z podstatné části ignoruje relevantní obsah psychiatrické zdravotnické dokumentace žalobce, ať již zprávy MUDr. S., tak MUDr. P. či MUDr. T. Citoval ze zprávy psychiatricky MUDr. S. ze dne 20. 4. 2016, podle níž je dán závěr úzkostně depresivní porucha reaktivní, pacient udává, že se cítí mizerně, rozpadá se mu manželství, má bolesti zad, po operaci se mu zase vrátily, návrat bolestí byl postupný, neví, jak bude fungovat

v budoucnosti, úspory spotřebovali. Objektivně tenzní, pro bolesti zad nevydrží sedět v klidu, dominují poruchy spánku a algie. Celkově složitá situace. Citoval i ze zprávy MUDr. P. ze dne 7. 9. 2018, kde žalobce uvedl, že nedobře spí, je nervózní, všechno mu vadí a trvá to od úrazu z roku 2014. Nálada je kolísavá, do všeho se přemáhá, nechce se mu chodit ven. Objektivně je dána nálada hypohýmní, málo odklonitelná, závěr je středně těžká depresivní fáze. Citoval i z posudku MUDr. Vlastimila T., který uvedl, že vyšetřil žalobce dne 4. 6. 2018, kde žalobce uvedl, že má invalidní důchod 3 500 Kč, kvůli zádům a psychice není schopen si přivydělávat, žije v bytě s manželkou, byt' spolu po úraze již nežijí. Alkohol udává, že pije od 18 let, předtím příležitostně, po úraze se to zvýšilo kvůli bolestem a psychice. S manželkou měli do inkriminovaného úrazu harmonický vztah, poté došlo k výraznému zhoršení a k rozchodu. Na podzim 2015 začal mít bolesti v oblasti bederní páteře, nevydrží dlouho sedět ani ležet, musí měnit polohy, nemůže dělat svoji práci, ze všeho je depresivní a úzkostný. Při psychiatrickém vyšetření depresivní ladění tenze, uvádí pocity méněcennosti z neschopnosti se uživit pro somatická a psychická onemocnění vzniklá při inkriminovaném pracovním úrazu a z neschopnosti v sexu, debaklová finanční a partnerská situace, pesimistické výhledy do budoucna, závěr depresivní porucha jako reakce na následky pracovního úrazu. Zopakoval i výpověď žalobce při jednání soudu dne 29. 11. 2011. Znaleckému posudku MUDr. L. vytýkal i to, že ačkoli uvedla odlišný názor na otázku příčinné souvislosti od názoru znalce MUDr. T., jehož posudek znala a jehož závěry citovala, na otázku ohledně příčinné souvislosti odpověděla extrémně krátce, pouze na necelých dvou řádcích a bez odůvodnění. Žalobce proto opakovaně soudu navrhoval, aby znalkyni uložil písemné odůvodnění závěrů. Soud prvního stupně zamítl opakovaný návrh žalobce na doplnění znaleckého posudku, aniž tento postup jakkoli odůvodnil. Navíc navrhoval vypracování znaleckého posudku právě z důvodu odlišného hodnocení příčinné souvislosti znalci T. a znalkyní L. I tento důkaz soud prvního stupně zamítl. Ignoroval tak skutečný důvod tohoto důkazního návrhu žalobce. Citoval judikaturu Ústavního soudu vztahující se k otázce procesního práva účastníka, jemuž odpovídá soudu nejen o vznesených nárocích včetně návrhů důkazních rozhodnout, ale také, pokud jim nevyhoví, ve svém rozhodnutí vyložit, proč. Soud prvního stupně navrženým důkazům nevyhověl. Shrnuje, že kromě toho, že byl soud prvního stupně nesprávně obsazen, protože měl rozhodovat senát, nejsou jeho argumentace v souladu se zásadami logiky, ale i principu plného odškodnění škody na zdraví. Soudu prvního stupně vytýkal, že zamítl opakovaný důkazní návrh žalobce na doplnění znaleckého posudku MUDr. L. bez odůvodnění, stejně jako soud bez odůvodnění zamítl návrh žalobce na vypracování revizního znaleckého posudku.

16. Odvolací soud postupem dle § 213 odst. 4 o. s. ř. dokazování doplnil výslechem znalkyně MUDr. Gabriely L.
17. Z její výpovědi vzal za prokázané, že při zpracovávání posudku měla k dispozici zdravotnický materiál ve spise a kromě toho vycházela z vlastního vyšetření žalobce. Posuzovaný prezentuje symptomatiku, splňující kritéria úzkostně depresivní poruchy, ale ona sama v době vyšetřování psychických funkcí posuzovaného zjistila, že nebyly ničím významně narušeny. Posuzovaný symptomatiku udává, nelze vyloučit, že ji skutečně nemá, proto splňuje kritéria poruchy přízpusobením, tedy reaktivní poruchy. Jinými slovy při úvaze o úzkostně depresivní poruše musí této diagnóze odpovídat shoda v symptomatice, což neshledala, protože psychické funkce žalobce nebyly narušeny. Porucha přízpusobením může mít různé příčiny včetně skutku, ale nelze ji jednoznačně k této okolnosti přiřadit. Uvedla i to, že k události došlo v roce 2014, zatímco první kontakt s psychiatrií měl žalobce v roce 2016. Šlo o jednorázovou návštěvu v důsledku matřimoniální krize, z čehož plynuly jeho psychické potíže. V psychiatrické péči byl od září 2018, což je na logiku diagnózy reakce na stres typu porucha přízpusobením strašně dlouho a diagnózu přiřadit to téměř znemožňuje. Posuzovanému se děly další nepříjemné věci

včetně abúzu alkoholu. Všechnu žalobcem uváděnou symptomatiku, tedy úzkostnost, nervozita, porucha soustředění, porucha spánku, by šlo bez problémů vztáhnout pouze na to, jak žalobce popisuje užívání alkoholu. Jinými slovy, jenom užívání alkoholu by stačilo na vysvětlení jím udávané symptomatiky. Proto nelze říci, ani z důvodu času či dalších anamnestických dat, že žalobcem udávané problémy jsou přímo úměrné následkům úrazu v roce 2014. K dokumentaci lékařky MUDr. P. uvedla, že je velmi nepřesvědčivá, diagnóza xxx dříve byla xxx. V dokumentaci však tomu odpovídající symptomatika není obsažena. Symptomatika se skládá z toho, co vyšetřovaný říká o sobě, o anamnéze a ze statusu prezents psychiatra. V žádné z těchto částí se neobjevuje pojem těžká deprese. K témuž závěru dospěl i psychiatr MUDr. T., který však neuváděl abúzus alkoholu. Jde o diagnózu, co posuzovaný říká. Porucha přízpůsobení není vážná duševní porucha. Žalobce v dubnu 2016 měl kontakt s psychiatrem a sdělil mu problémy s manželstvím a s financemi, vnější stresový faktor byla porucha přízpůsobení. O následcích úrazu nehovořil. Dne 20. 4. 2016 uvedl, že problémy má z alkoholu, nikoli všechny problémy. Symptomatika by mohla být vysvětlena alkoholem, byť se mu udály i jiné věci, konkrétně udával nedostatek peněz, rozpad manželství a úraz. Dle dokumentace před úrazem hrál pod vlivem alkoholu automaty, což je poruchový jev v důsledku alkoholu. Konkrétně tak činil dle svých slov „jak padli komunisti“, tehdy manželka měla invalidní důchod a žili z jednoho platu. Jde o anamnestický údaj vypovídající o tom, že posuzovaný žalobce měl již v době před úrazem minimálně nějaké období, kdy alkohol mu v životě dělal obtíž. Už tehdy byl v situaci, kdy pravidelně pil a hrál automaty, v důsledku toho měl finanční potíže. Po úrazu pil deset piv denně, což vydržel a jeden čas hrál automaty. Tehdy měl finanční potíže a pravidelně pil. Podobná situace se objevovala i před úrazem. Forenzní psychiatrie pracuje s logikou presumpce zdraví. Také je v dokumentaci uvedeno sdělení žalobce, „že jak po úraze popíjel, tak mu v hospodě poradili, že úraz se dá řešit přes pojišťovnu“. Drobnosti z tohoto ranku se v anamnéze objevují neustále. Návrat do Slovenské republiky nebyl podmíněn duševní poruchou. Tuto okolnost nelze spojit s poruchou.

18. Žalobce se k výpovědi znalkyně vyjádřil tak, že nemá diagnostikován alkoholismus a znalkyně pouze spekuluje o tom, že přestal pracovat, došly mu peníze a hádali se s manželkou, příčinou byl úraz. Závěrem navrhol vypracování znaleckého posudku. Uvedl, že znalci se shodli na diagnóze, ale nikoli na příčinné souvislosti. Znalkyně podle jeho názoru vypovídala nelogicky.
19. Žalovaná se k vyjádření znalkyně vyjádřila tak, že znalkyně netvrdí, že žalobce má diagnostikován alkoholismus, jeden z faktorů diagnózy je alkohol, ale lze souhlasit se soudem prvního stupně v jeho bodě 13. Závěrem navrhovala potvrzení napadeného rozsudku. Uvedla, že nelze stav žalobce vztahovat k předmětnému pracovnímu úrazu. Je dán nedostatek příčinné souvislosti, který se projevil i ve výpovědi znalkyně.
20. Odvolací soud s ohledem na výsledky dokazování uzavřel, že řízení není třeba doplňovat revizním znaleckým posudkem. Proto přezkoumal napadený rozsudek postupem dle § 212, § 212a o. s. ř., v plném rozsahu dle podaného odvolání, a dospěl k závěru, že odvolací námitky žalobce po doplnění dokazování výslechem znalkyně MUDr. L. nemohou být důvodné. Odvolací soud se zásadně ztotožňuje se skutkovým závěrem soudu prvního stupně o nedostatku příčinné souvislosti mezi potížemi žalobce a následky úrazu v roce 2014 a pro stručnost na něj odkazuje.
21. K jednotlivým odvolacím námitkám žalobce uvádí následující.
22. **K procesnímu postupu soudu prvního stupně:**
23. Žalobce v první řadě namítal nesprávné obsazení soudu prvního stupně, neboť dle § 36a odst. 1 písm. a/ o. s. ř. měl ve věci rozhodovat senát. Žalobce v tomto smyslu poukazoval na

rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 4. 2003, sp. zn. 21 Cdo 2156/2002. Podle tohoto rozhodnutí platí, že „řízení o nárocích vyplývajících ze služebního poměru vojáků z povolání je řízením ve věcech pracovních, neboť vztahy vznikající v souvislosti se služebním poměrem vojáků z povolání je třeba chápat jako pracovníprávní vztahy (srov. § 4 zák. práce). Pracovním vztahem se totiž rozumí právní vztah, v němž pracovní sílu občana využívá za odměnu jiný subjekt - zaměstnavatel, kterým je právnická či fyzická osoba. Jedná se tedy především o pracovní nebo služební poměr nebo členský poměr; v družstvu rozhodující přítom není zařazení (resp. právní úprava) vztahu, z něhož je dovozován uplatněný nárok, nýbrž rozhodující je charakter (povaha) a obsah tohoto vztahu, tj. zda jde o pracovní uplatnění v rámci závislé činnosti, při níž zaměstnanec vykonává práci (službu) podle pokynů zaměstnavatele za mzdu (plat). Jde-li proto v řízení o nároky vyplývající ze služebního poměru vojáků z povolání (související s výkonem jejich služby), je jeho předmětem (s ohledem na charakter vztahu, z něhož spor vznikl) pracovní věc. V řízení o nárocích vyplývajících ze služebního poměru vojáků z povolání proto před okresním soudem jako soudem prvního stupně jedná a rozhoduje senát“.

Popsané závěry však na danou věc nelze vztáhnout, neboť se zabývá problematikou služebního poměru vojáků se závěrem, že před soudem jde o řízení ve věcech pracovních.

24. Podle vyhlášky Ministerstva financí č. 25/1993 Sb., vycházející z tehdy platné úpravy § 205d odst. 8 zák. č. 65/1965 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, ve znění pozdějších předpisů, jsou podmínky pojištění upraveny tak, že dle § 1 odst. 2 písm. b/ není-li právního nástupce zaměstnavatele, který zanikl po 31. prosinci 1992, má poškozený, který utrpěl pracovní úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání po vzniku zákonného pojištění, právo na plnění podle § 2 přímo vůči té pojišťovně, u které byl pojištěn jeho zaměstnavatel před svým zánikem.
25. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že takovou pojišťovnou byla žalovaná. Spor tak za současné situace vychází nikoli přímo ze zákoníku práce, ale z titulu pojištění ve smyslu pojistné smlouvy mezi pojišťovnou a jejím bývalým pojištěncem, a již nemá pracovníprávní charakter. Proto rozhodoval-li v řízení před soudem prvního stupně ve věci samosoudce, je tento postup správný.
26. **K principu úplné náhrady újmy:**
27. Žalobce v tomto smyslu poukazyval na aktuální náleží Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 1564/2020. Podle právní věty tohoto náleží platí, že „právní úprava náhrady újmy na přirozených právech člověka vychází z antropocentrické koncepce, jež má v intencích obecných garancí občanského zákoníku (§ 3) chránit lidský život, zdraví, osobnostní statky a v neposlední řadě „svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého“ (§ 81 odst. 1). Patrna je tu zřejmá shoda soukromoprávní regulace s doktrínou lidských práv, jejímiž justifikačními důvody jsou mj. lidské potřeby, tužby a přání. Ačkoli zákonodárce poskytl v rámci úpravy předmětného odškodnění již úvodem prostor pro náhradu nemajetkové újmy způsobené duševními útrapami (§ 2956), v nárokové rovině upřednostnil tradiční varietu práv na náhradu bolesti a ztížení společenského uplatnění (§ 2958), na náhradu nákladů péče o zdraví (resp. léčení, § 2960), na peněžité kompenzace (§ 2962 a násl.) a přidal též právo na zadosťučnění (satisfakci) proti úmyslně jednajícímu škůdci (§ 2957). Právo poškozeného na náhradu duševních útrap (psychického strádání) se za stávající interpretace ocitlo v podobě „další nemajetkové újmy“ v zóně mezi z časového hlediska spíše jednorázovou náhradou bolesti a náhradou ztížení společenského uplatnění, svázanou s trvalým stavem. Škodní děje tu mají spočívat v jednorázových či opakovaných ztrátách a strádáních poškozeného, zapříčiněných omezením jeho tělesné i duševní integrity a znamenajících omezení v jeho soukromém a rodinném životě. Obecné soudy pak mají povinnost, jakkoli to může být spojeno s výkladovými obtížemi, nalézat – při řádně uplatněných a relevantních žalobních tvrzeních - tyto situace a posléze v objektivizovatelných případech přiznat náhradu nemajetkové újmy, byť půjde o náhradu přiměřenou v relaci k ostatním důležitým nárokům tohoto druhu“.

28. S těmito závěry nelze polemizovat, v dané věci je však podstatné, že v řízení bylo znalecky prokázáno, že obtíže žalobcem popisované a vedoucí k jeho žalobě na další náhradu škody na zdraví, vycházející z úrazu v roce 2014, nejsou v příčinné souvislosti s tímto úrazem.
29. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2009, sp. zn. 25 Cdo 231/2007 platí, že „**z hlediska naplnění příčinné souvislosti jako jednoho z předpokladů odpovědnosti za škodu nemůže stačit obecná úvaha o možných následcích určitého jednání či pouhé připuštění možnosti vzniku škody, nýbrž musí být příčinná souvislost najisto postavena**“.
30. Dle komentáře k občanskému zákoníku autora JUDr. Petra Vojtka **příčinná souvislost mezi zaviněným protiprávním jednáním žalovaného a vznikem škody na zdraví** musí být bezpečně prokázána; nestačí tu pouhá pravděpodobnost; nelze ji však vylučovat jen z toho důvodu, že protiprávní jednání škůdce dovršilo již stávající nepříznivý zdravotní (duševní) stav poškozeného.
31. Obdobně ve smyslu aktuálního rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 8. 2020, sp.zn 25 Cdo 1014/2020, vztahujícímu se sice k odpovědnosti poskytovatele zdravotní péče, avšak zejména k příčinné souvislosti obecně, platí, že „*zavázat poskytovatele zdravotní péče ke náhradě škody bez dostatečně zřejmé příčinné souvislosti jeho jednání (či opomenutí) se škodlivým následkem coby jedné z podmínek vzniku odpovědnosti ve smyslu § 420 obč. zák. by znamenalo nepřipustně ukládat povinnost bez náležitého zákonného podkladu, což by mohlo vést i k protiústavnímu výsledku, resp. k rozporu s principy založenými zejména v čl. 2 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a v čl. 2 odst. 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, podle nichž každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*“.
32. Ve smyslu § 2894 odst. 1 o. z., upravujícího obecně náhradu majetkové a nemajetkové újmy, jsou předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu újma, jednání škůdce a příčinná souvislost mezi újmou a jednáním škůdce. V dané věci je sporná otázka příčinné souvislosti mezi následky úrazu z roku 2014 a zdravotním stavem žalobce. Ta se posuzuje z hlediska *conditio sine qua non* a tzv. adekvátnosti. *Conditio sine qua non*, neboli teorie podmínky, nám určuje kauzální řetězec příčin, bez kterých byl nevznikl následek. V řetězci je pak třeba hledat ty právně relevantní příčiny, které dopadají na vzniklý následek.
33. Odvolací soud v tomto smyslu odkazuje i na rozsudek dovolacího soudu ze dne 17. 2. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1930/2014, uveřejněný pod číslem 82/2015 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, podle něhož „*je běžné, že se kauzálního děje účastní více skutečností, které vedou ke vzniku škody. Mezi takovými skutečnostmi je však třeba identifikovat právně relevantní příčinu vzniku škody. Z celého řetězce všeobecné příčinné souvislosti (v němž každý jev má svou příčinu, zároveň však je příčinou jiného jevu) je třeba sledovat jen ty příčiny, které jsou důležité pro odpovědnost za škodu. Musí jít o skutečnosti podstatné, bez nichž by ke vzniku škody nedošlo. Pro existenci kausálního nexu je nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen, že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku. To znamená, aby prvotní příčina bezprostředně vyvolala jako následek příčinu jinou a ta případně příčinu další. K přerušení příčinné souvislosti dochází, jestliže nová okolnost působila jako vylučná a samostatná příčina, která vyvolala vznik škody bez ohledu na původní škodnou událost. Zůstala-li původní škodná událost tou skutečností, bez níž by ke následku nedošlo, příčinná souvislost se nepřerušuje. Podle teorie adekvátní příčinné souvislosti je příčinná souvislost dána tehdy, jestliže je škoda podle obecné povahy, obvyklého chodu věci a zkušeností adekvátním důsledkem protiprávního úkonu nebo škodní události. Současně se musí prokázat, že škoda by nebyla nastala bez této příčiny (*conditio sine qua non*)*“.

34. V dané věci bylo závěry ve věci ustanovené znalkyně MUDr. L. prokázáno, že obtíže žalobce, jejichž původ je podle žalobce právě v úrazu z roku 2014, nelze takto charakterizovat. Jak vyplývá ze závěrů znalkyně včetně jejího doplňujícího výsledku provedeného odvolacím soudem, již abúzus alkoholu v době před úrazem, projevující se mimo jiné závislostí na hracích automatech a způsobující žalobci již tehdy zásadní finanční problém, mohl být příčinou zdravotních problémů. Jak vyplývá ze shora citované judikatury, otázka příčinné souvislosti mezi vzniklou škodou a jednáním škůdce musí být postavena najisto, či alespoň minimálně v řetězci příčin musí být jednání škůdce, v dané věci pracovní úraz, okolností právně relevantní. Tato podmínka však v dané věci splněna není, neboť o vztah příčinné souvislosti se jedná pouze tehdy, vznikla-li konkrétní újma následkem konkrétního protiprávního úkonu škůdce, tedy je-li jeho jednání a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku.

35. K rozporu mezi závěry MUDr. T., MUDr. P. a MUDr. L.:

36. K závěrům MUDr. T. MUDr. L. uvedla, že u tohoto znalce se v jeho závěrech neobjevuje pojem těžká deprese, navíc MUDr. T. ve svých závěrech neparcoval se zjištěným abúzem alkoholu.

37. Ohledně MUDr. P. MUDr. L. uvedla, že její dokumentace je velmi nepřesvědčivá. Diagnóza xxx byla dříve xxx, v dokumentaci však tomu odpovídající symptomatika není obsažena. Symptomatika se skládá z toho, co vyšetřovaný říká o sobě, o anamnéze a ze statusu prezentského psychiatra. V žádné z těchto částí se neobjevuje pojem těžká deprese.

38. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že byt' soud prvního stupně zatížil své řízení vadou tím, že ve smyslu § 127 odst. 2 o. s. ř. s ohledem na zpochybňované závěry MUDr. L. nedoplnil dokazování jejím výsledkem, odvolací soud tuto vadu svým procesním postupem zhojil tak, že ve věci bylo možno v odvolacím řízení rozhodnout.

39. Odvolací soud na základě takto provedeného dokazování shrnuje, že k prokázání kauzálního nexu mezi pracovním úrazem žalobce a jeho zdravotním stavem by bylo třeba dovodit, že úraz z roku 2014 a jeho následky jsou skutečností tak podstatnou, že by bez nich ke vzniku škody, tedy ke zhoršení zdravotního stavu, nedošlo. V řízení však bylo naopak prokázáno, že tato podmínka splněna není, a to ani v řetězci více okolností (abúzu alkoholu v době před úrazem, dokonce se projevujícím v gamblerství, abúzu alkoholu i v době po úrazu, v důsledku toho špatné finanční situace včetně matematické krize ve spojení se z toho vycházející nemožností samostatného bydlení), protože není příčinou podstatnou a zásadní. Z těchto důvodů nemohl být žalobce úspěšný ani v odvolacím řízení.

40. Odvolací soud proto napadený rozsudek soudu prvního stupně jako celek postupem dle § 219 o. s. ř. potvrdil.

41. O nákladech odvolacího řízení mezi účastníky odvolací soud rozhodl dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a plného úspěchu žalované strany. Její náklady jsou tvořeny dvěma paušálními náhradami za dva úkony po 300 Kč za přípravu na jednání dne 24. 5. 2021 a účast na tomto jednání podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve spojení s § 151 odst. 3 o. s. ř. v celkové výši 600 Kč. Tuto částku odvolací soud uložil zaplatit žalobci žalované v zákonné lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

42. O nákladech státu rozhodl odvolací soud dle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 148 odst. 1 téhož zákona. Částka 2 012 Kč představuje znalkyni MUDr. L. vyplacené znalečné. Tuto

částku odvolací soud uložil zaplatit žalobci České republice-Městskému soudu v Praze rovněž v zákonné lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, jestliže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Praha 26. května 2021

JUDr. Jiří Cidlina v. r.
předseda senátu